

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010355
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7614010355.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. marca 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodzuje obžalovaného V.. V. S., N.. X. X. XXXX M. R., okres Levoča, bytom B. N. M., bez prihlásenia bytom B. N. M., L.. B. Č.. X, okres Spišská Nová Ves, zamestnaný R. P. B.. T.. Y.. W., spod obžaloby okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. 1Pv 484/13/8810-14 pre skutok, že:

dňa 22. mája 2013 v čase okolo 17.00 hod. v B. N. M. N. L. W., M. T. F. Č.. XXXX/X, fyzicky napadol V.. A. S. takým spôsobom, že ju udieral otvorenými dlaňami do tváre, horných končatín a chrbta a následne, keď V.. A. S. držal za predlaktia, tak ju sotil, v dôsledku čoho spadla na zem, pričom si podvrtila pravé koleno, čím jej spôsobil pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena, pomliaždenie tváre - odreninu nosa, krvnú podliatinu pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery, pomliaždenie ľavého lakťa, pomliaždenie pravého predlaktia a odreninu ľavého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 8 týždňov, pričom obžaloba skutok posúdila ako prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona,

pretože

skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces dedičov po nebohej poškodenej A. S., T.. T., N.. XX.XX.XXXX M. B. N. M., N. A. B. N.Á. M., K. XXXX/X, okres Spišská Nová Ves.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podala na tunajší súd obžalobu na obvineného V.. V. S.Á. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 22. mája 2013 v čase okolo 17.00 hod. v B.B. N. M. N. L. W., M. T. F. Č.. XXXX/X, fyzicky napadol V.. A. S. takým spôsobom, že ju udieral otvorenými dlaňami do tváre, horných končatín a chrbta a následne, keď V.. A. S. držal za predlaktia, tak ju sotil, v dôsledku toho spadla na zem na chrbát, pričom si podvrtila pravé koleno, čím jej spôsobil pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena, pomliaždenie tváre - odreninu nosa, krvnú podliatinu pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery, pomliaždenie ľavého lakťa, pomliaždenie pravého predlaktia a odreninu ľavého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 8 týždňov.

Trestná vec bola rozhodnutá rozsudkom zo dňa 04. 12. 2015, uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To 51/2016 zo dňa 26.09.2016 bol rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a znovu rozhodol.

Úkony súdu pred zrušením veci odvolacím súdom:

Obžalovaný V. V. S. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, následne využil svoje právo a nevypovedal. Vzhľadom na to boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania. Obžalovaný vo výpovedi dňa 7.10.2013 uviedol, že všetko je to vymyslené zo strany macochy - poškodenej V. A. S., s ktorou má problémy. Dňa 22.5.2013 sa vrátil z Prahy na požičanom aute od otca. Mohlo byť okolo 16.00 hod. - 17.00 hod., kedy išiel na ulicu W., kde v rodinnom dome býva jeho otec, kde po tom, čo sa otvorili garážové dvere, otcove auto zaparkoval do garáže a vtedy poškodená mu začala vulgárne nadávať, všimol si, že mala vypité, keďže bolo z nej cítiť alkohol. Išiel do domu, zatiaľ čo jeho sestra, s ktorou prišiel, a to V. S. ostala pred domom. Počas toho, keď išiel do obývačky, poškodená mu nadávala a hrešila na neho. V obývačke jeho otec sedel na gauči, pričom aj na ňom zbadal známky opitosti. Potom požiadal poškodenú, aby opustila obývačku, že sa chce s otcom porozprávať, čo ju ešte viac vyburcovalo a začala mu ešte viac nadávať. Keďže chcel otca zobrať so sebou, chytil ho za pás, chcel, aby sa išiel obliecť, pričom otec išiel na poschodie a on za ním. Na poschodí sa otec prezliekol v kúpeľni, a keď zišli na prízemie, poškodená na neho kričala, že mu to spočíta, že ešte uvidí. Následne s otcom vošli do garáže, otca naložil do auta a odišli z domu na ulicu, kde zobral sestru a takto odišli preč. Celkom to mohlo trvať cca 10 minút. Počas jeho pobyte v dome sa poškodenej ani nedotkol a jej tvrdenia, že ju fyzicky napadol, je klamstvo. Spolužitie jeho otca a poškodenej nie je dobré.

Pri konfrontácii s poškodenou dňa 9.11.2013 sa vyjadril k tvrdeniam poškodenej o jej fyzickom napadnutí tak, že ju nenapadol, že mu nadávala a bola v tej dobe pod vplyvom alkoholu.

Poškodená V. A. S. (macocha obžalovaného) na hlavnom pojednávaní uviedla, že v dobe, kedy obžalovaný vošiel s autom do garáže, jeho sestra V. S. ostala pred garážou. K žiadnej hádke a ani kriku vtedy nedošlo, obžalovaný vošiel do obývačky, kde jej toho času bývalý manžel sedel v opitom stave na gauči. Keďže obžalovaný nevrátil auto načas, vypustila voči nemu z úst vulgárne slovo, avšak nevyhrážala sa mu a inak nenadávala. Toto slovo mu povedala dva až trikrát. Obžalovaný na to reagoval tak, že jej povedal, aby prestala, lebo jej ublíži. Vyzývala ho, aby odišiel z domu a prestal jej tykať. Povedala i bývalému manželovi, aby ho vyhodil. Následne ju obžalovaný napadol tak, že ju 3-5 krát udrhel do tváre, išlo o facky do líc, kde zrejme išlo o silné úder, keďže jej rozbil i okuliare (okuliare jej nespádli, ale vyletelo jej sklo). Taktiež ju udieral dlaňami aj do rúk. Následkom úderov začala krváčať z nosa a sklo od okuliarov ju na nose poškrabalo. Potom obžalovaný založil kreslo, aby sa nedostala do obývačky, tiež vyhodil mobil z okna, aby nevolala na políciu. Vtlačal ju z obývačky von tak, ako ukazovala pri vyšetrovacom pokuse, že ju držal oboma rukami za pravú ruku v oblasti ramena a predlaktia, odsotil ju, takže na chodbe spadla ku schodišťa, na koberec na rovnú plochu, a to na pravý bok a pravé koleno. Uviedla, že si nepamätá, či jej v tom čase nejakým spôsobom koleno zrotovalo, avšak pravú nohu mala stále na podložke a na pravú stranu dopadla na koleno celou váhou. V tom čase mala 90-95 kg. Už vtedy pocítila bolesť pri vstávaní, potom sa išla hore umyť. Medzitým obžalovaný s jej manželom odišli preč. V kolene cítila tupú bolesť, krívala. Hneď na to odišla autom za svokrou, ktorej povedala, čo sa stalo. Domov sa vrátila so svokrou, ktorá u nich prespala. Na druhý deň mala problém stúpiť na nohu, mala opuchnuté koleno, a preto išla na ošetrovanie. V ten deň nešla na políciu, lebo chcela, aby sa to vyriešilo v rodine. Preto trestné oznámenie podávala až 12.7.2013, čakala, že sa jej príde obžalovaný ospravedlniť. Následkom konania obžalovaného utrpela tie zranenia, ktoré sú popísané, pomliaždenie ľavého lakt'a a pomliaždenie pravého lakt'a vznikli po úderoch, pri fackách jej vznikla i podliatina nosa a podliatina pod okom. Tieto zranenia nevznikli pri páde. Asi týždeň po napadnutí odfotila zranenia, fotografie doložila do spisu. Podvrtnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena jej vzniklo pri dopade na zem, na toto zranenie sa lieči dodnes. Práceschopná bola od 23.5.2013 do 30.6.2013, z finančných dôvodov potom čerpala dovolenku. Do práce nastúpila asi týždeň pred septembrom 2013. Vzhľadom na to, že vyučuje deti ako učiteľka, zranenia nosa a podliatiny pod okom ju obmedzovali iba po spoločenskej stránke.

Ďalej pri výsluchu obhajcu uviedla, že celý útok trval 20-30 minút, útoky nasledovali v slede za sebou. Obžalovaný ju sotil v chodbičke a dal kreslo ku dverám, aby nemohla vojsť do obývačky v dome, čo už dostala facky a keď spadla na zem. Ďalej potom uviedla, že kreslo odtlačila, následne vošla do obývačky,

vtedy ju obžalovaný vysotil na chodbu, po čom spadla. Bránila sa tak, že ho sácala, avšak k vzájomnému držaniu jej a obžalovaného nedošlo.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne bola prečítaná časť zo zápisnice o jej výpovedi zo dňa 16.9.2013, kde uviedla, že obžalovaný keď ju začal sácať rukami, toto mu opätovala, je však vyšší a silnejší, začal ju otvorenými dlaňami biť po tvári, horných končatinách a chrbte, čomu sa bránila tak, že nastavovala ruky. Následne ju vysotil z obývačky smerom na chodbu tak, že ju chytil asi za ruky a odhodil smerom dozadu, kedy na chodbe spadla na zem. Pád bol následkom toho, že sa jej podlomilo pravé koleno, ktoré si podvrtla a dopadla na chrbát.

Svedkyňa uviedla, že ju udrel aj na chrbát, keďže mala na ľavom ramene modrinu. Nepamätala si, kedy k tomu zraneniu došlo, pri útoku stáli väčšinou zoči-voči. Je pravdou, že nastavovala v obrane ruky a chránila si tvár, žiadne zranenie však jej vtedy neboli spôsobené. Obžalovaný ju chytil za pravú ruku, čiže nie za ruky, a keďže nepovažovala za podstatné, nehovorila počas vyšetovania, že obžalovaný dával kreslo k dverám, aby jej zabránil vstupu do obývačky. Pokiaľ ide o mechanizmus zranenia kolena, podľa jej vyjadrenia ho popisovala zhodne v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní, tvrdila však, že dopadla na chrbát, čo si pamätá.

Ďalej bola prečítaná časť jej výpovede zo dňa 16.9.2013, kde uviedla, že prakticky po tom, čo už cítila bolesť v pravom kolene a postavila sa (zo zeme), obžalovaný vyhodil telefón otvoreným oknom, opäť ju vysotil z obývačky smerom na chodbu, kedy už nespada a vtedy jej dal facku po tvári, následkom čoho jej spadli dioptrické okuliare, ktoré sa rozbili ešte na tvári a sklo ju porezalo na koreni nosa. K uvedenej časti jej výpovede uviedla pred súdom, že na udalosti si už vzhľadom na časový odstup nepamätá.

Ďalej sa vyjadrila k tvrdeniu z prípravného konania, že sa v deň skutku nemohla dostaviť na lekárske ošetrenie tak, že jej v tom nič nebránilo, obdobne jej nič nebránilo, aby telefonicky privolala lekára. Nevedela sa vyjadriť ani k tomu, prečo pri vyšetrení u lekára tvrdila, že bola viackrát na zemi, a že na celý priebeh udalosti si nepamätá.

Poškodená bola súdom následne doložená na hlavnom pojednávaní dňa 1.12.2015, kde potvrdila, že stav sa jej zlepšil po vykonaní artroskopie kolena. Ďalej uviedla, že myslí, že sa počas úrazového deja neudrela o nejaké zariadenie, napr. stenu, nábytok, pričom si nepamätá, či obžalovaný ju bil aj v dobe, kedy už spadla na koleno. Odrenina ľavého ramena jej mohla vzniknúť pri páde. Táto odrenina bola lokalizovaná asi v zadnej hornej časti ramena. Nevedela sa vyjadriť, ako vzniklo poranenie predlaktia. Uviedla, že počas útoku stáli oproti sebe a zozadu k nej stál v dobe, keď ju strčil von na chodbu. Je možné, že vtedy sa mohla udrieť o dvere.

Svedok J. Q. S. - otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal, a preto boli prečítané zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania. Vo výpovedi dňa 7.10.2013 uviedol, že na naliehanie manželky - poškodenej zatelefonoval synovi ohľadom požičaného auta. Poobede prišiel syn do ich rodinného domu, zaparkoval auto v garáži, zatiaľ čo svedok sedel v obývačke na gauči. Svedok mal trochu vypité, avšak počul, že jeho manželka jeho synovi vulgárne nadávala, kričala, obžalovaný taktiež jej opätovao hrubší výraz. K žiadnemu fyzickému stretu medzi nimi nedošlo a v tomto smere ide o klamstvo manželky. Po tejto slovnej výmene mu syn povedal, že pôjdu preč, takže sa išiel prezliecť. V tom čase manželka pokračovala v nadávaní jeho synovi, bola v silnom agresívnom rozporení, keď odchádzali, ešte synovi kričala, že uvidí, čo mu urobí. Žiadne zranenia v tom čase nemala. V tej dobe bola pod vplyvom alkoholu i ona, keď má vypité, je veľmi agresívna a napáda všetko okolo seba. Pri konfrontácii dňa 9.11.2013 uviedol, že poškodenú jeho syn nenapadol, a že predtým jeho manželka vypila fľašku vodky 0,7 l.

Svedkyňa V. S. - sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a nevypovedala, a preto bola prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania. Uviedla, že spolu s bratom išli odovzdať otcove auto, brat zazvonil pred rodinným domom, potom auto zaparkoval do garáže a dvere na bráne sa zavreli. Do domu nešla, ale keď asi po piatich alebo viac minútach sa garážové dvere otvorili a z domu vychádzal otec, vošla do garáže, kde počula ako macocha kričala na brata, že mu to ešte zráta. Potom prišiel brat a odišli preč. Jej otec mal veľa vypité, nič nehovoril, iba v aute sedel. Ohľadom macochy uviedla, že asi mala vypité. Od brata sa dozvedela, že ju fyzicky nenapadol.

Zranenia poškodenej, mechanizmus vzniku a doba liečenia boli na hlavnom pojednávaní objasňované nasledovnými dôkazmi:

Znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Dalibor Piovarčí na hlavnom pojednávaní zotrval na podanom písomnom znaleckom posudku a v podrobnostiach na neho poukázal. V posudku uviedol, že poškodená utrpela zranenia: pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena, pomliaždenie tváre - odreninu nosa, krvnú podliatinu pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery, pomliaždenie ľavého lakťa, pomliaždenie pravého predlaktia a odreninu ľavého ramena. Pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena mohlo vzniknúť u poškodenej po nekoordinovanom páde poškodenej, kedy došlo k preneseniu váhy tela na pravú dolnú končatinu, pričom pravé predkolenie bolo tlačené smerom navonok voči stehnu, čím došlo k napnutiu na vnútornej strane kolena tak, že postranný väz sa pretrhol. Uvedený pád poškodenej mohol byť následkom sotenia poškodenej smerom dozadu. Na uvedené zranenie bola poškodená prvýkrát ošetrená druhý deň ráno po incidente u svojej obvodnej lekárky a následne na traumatologickej ambulancii. Vyšetrením bol zistený opuch kolena s obmedzením pohyblivosti v kolene, a vo vnútri kolena bolo malé množstvo tekutiny. Bola jej nasadená i ortéza od slabiny po členok, ktorá zabraňovala pohybu v kolene. Opakovane jej bola z kolena vyťahovaná najskôr krv, potom tekutina. Poškodená chodila na preväzy a do 30.6.2013 mala nasadenú ortézu, následne iba takú, ktorá bola pružná a spevňovala koleno a umožňovala pohyb v ňom. Túto ortézu poškodená používala aj v dobe vyhotovenia posudku. Kvôli nadmerne sa vytvárajúcej tekutine v kolene mala doporučenú diagnostickú operáciu - artroskopiu, ktorú neabsolvovala. Pomliaždenie tváre - odrenina nosa a krvná podliatina pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery si u poškodenej nevyžiadali špeciálne ošetrenie, pričom modriny sa vstrebali. Uvedené zranenia vznikli opakovanými údermi (minimálne dva až tri), kde mohlo ísť o údery dlaňou, otvorenou rukou a ich intenzita bola nízka. Pomliaždenie pravého predlaktia, ktoré bolo zadokumentované ako 5 bodových pomliaždení na predlaktí, mohli spôsobiť prsty útočníka, nevyžadovali si špeciálne ošetrenie. Pomliaždenie ľavého lakťa mohlo vzniknúť pri páde poškodenej, kedy poškodená reflexne nastavila ľavý lakeť, na ktorý mohla spadnúť, poranenie si nevyžiadalo špeciálne ošetrenie. Odrenina ľavého ramena mohla vzniknúť nárazom o okolie, ako napr. nábytok, stena a podobne. Všetky poranenia poškodenej z lekárskeho hľadiska boli poranenia ľahkými, v prípade odrenín a pomliaždenín nekomplikovanými. Najzávažnejším poranením bolo pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia 8-10 týždňov v závislosti na to, že poškodená sa dala vypísať dňa 30.6.2013, kedy jej bola sňatá dlaha a bola jej nasadená ďalšia ortéza, ktorá spevňovala koleno a umožňovala jeho väčšiu ohybnosť.

Na hlavnom pojednávaní obhajoba predložila súdu písomný znalecký posudok znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. Martina Kováča, ktorý bol na hlavnom pojednávaní i vypočutý. Z obsahu jeho posudku vyplynulo, že vychádzajúc zo zdravotnej dokumentácie poškodenej zistil, že u poškodenej sa opakovane vyskytovali ťažkosti súvisiace s opuchom kolena, a to poruchy hybnosti, vznik náplne, ktorá obsahovala obsah žltého vzhľadu bez prímiesí krvi, ktorá by svedčila pre úrazové zmeny. Koleno vykazovalo známky instability rôzneho stupňa, dochádzalo k opakovanému zlepšeniu a zhoršeniu stavu. Vzhľadom ku skutočnosti, že tieto zmeny na pravom kolene nejavili známky zlepšovania, ale vykazovali známky chronických zmien, znalec mal za to, že ide o podozrenie na degeneratívne ochorenie kolena - gonartrózu. Uvedené ochorenie kolenného kĺbu je ochorenie s progresívnym priebehom a opotrebovaním chrupaviek kĺbu. Z dokumentácie poškodenej nevyplývalo, že by absolvovala RTG vyšetrenie a vyšetrenie pomocou magnetickej rezonancie, ktoré sa vykonáva v takýchto prípadoch z dôvodu objektivizácie rozsahu chorobných alebo úrazových zmien. Poškodená opakovane odmietla artroskopické vyšetrenie, čím nedodržiavala liečebný režim, a preto nezáujem o vlastný zdravotný stav s najväčšou pravdepodobnosťou ju neobmedzuje na bežnom spôsobe života, aby potrebovala zlepšiť svoj zdravotný štandard.

Na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, pričom konštatoval, že v súvislosti s liečbou neboli dodržané všetky postupy, a to RTG vyšetrenie, ultrazvuk kolena, magnetická rezonancia a artroskopické vyšetrenie. Uvedené vyšetrenia mali byť vykonané už po zistení zhoršenia zdravotného stavu poškodenej dňa 30.5.2013. Keďže nedošlo ku krvácaniu - výpotku, mal pochybnosti o tom, či u poškodenej došlo k natrhnutiu, resp. pretrhnutiu vnútorného postranného väzu. Pretrhnutie väzu a gonartróza sú dve rôzne ochorenia, kde gonartróza mohla spôsobiť vylučovanie výpotku, a tým predĺžiť dobu jej liečenia. Znalec nevyhlásil, že mohlo dôjsť aj k úrazovému deju ako príčine, čo mohlo byť podvrtnutie kolena a zhoršeniu klinického stavu. V prípade mladého zdravého človeka by došlo k liečeniu

do 8 týždňov, 6 týždňov by sa dala ortéza a ďalšie týždne individuálna liečba, znalec MUDr. Piovarči určil u poškodenej správne dobu liečenia 8 týždňov. V prípade, ak by išlo o pretrhnutie bočného postranného väzu kolena, mechanizmus vzniku by zodpovedal tomu, čo uviedol znalec MUDr. Piovarči. U poškodenej v prípade správne určenej liečby by nemuseli obtiaže trvať po obdobie 1 roka. V lekárskejších správach však znalec nenašiel záznamy o krvnom výpotku v kolene, ktorý podľa jeho názoru by musel byť pri pretrhnutí, aké utrpela poškodená. Krvný výpotok nebol potvrdený ani pri punkciách, ktoré lekári vykonali. V súvislosti s tvrdením o nedodržaní liečebného režimu poškodenej uviedol, že túto časť posudku berie späť. V posudku sa zaoberal iba tým, že sledoval postup lekárov.

K uvedenému znaleckému posudku znalec MUDr. Dalibor Piovarči uviedol, že gonartróza nevyklučuje, že by došlo i k pretrhnutiu vnútorného postranného väzu pravého kolena poškodenej na základe úrazového deja z 22.5.2013. Lekár dokáže určiť uvedenú diagnózu kolena fyzickým vyšetrením, pacient nutne nemusí podstúpiť RTG vyšetrenie a magnetickú rezonanciu. Preferuje sa konzervatívna liečba a nie operačná liečba. Pokiaľ vo všeobecnosti má pacient krvný výtok, znamená to, že došlo k úrazovému deju a krvnému výlučku, keďže došlo k rotačnému pohybu kolena. Pri natrhnutí postranného väzu nemusí byť krv v kolene. Samotná degeneratívna porucha neznamená, že pri bežnej činnosti sa takýto úraz, ako utrpela poškodená, stane, zo zdravotnej dokumentácii nevyplývalo, aby utrpela v minulosti nejaký úraz, alebo by mala poruchy kĺbov. Diagnóza pretrhnutia vnútorného postranného väzu u poškodenej bolo diagnostikované dňa 5.6.2013 (MUDr. Marínčák), pri vyšetrení dňa 22.5. 2013 (MUDr. Slivka) lekár vyhodnotil, že ide o natiahnutie postranného väzu.

Súd požiadal znalca MUDr. Dalibora Piovarčiho o doplnenie znaleckého posudku v súvislosti s tvrdením znalca MUDr. Martina Kováča ohľadom krvného výlučku, ktorý nemal byť zaznamenaný v lekárskejších správach. Obdobne sa mal vyjadriť i k otázke, či u poškodenej nebola diagnostikovaná i gonartróza. K uvedenému doplnku bol na hlavnom pojednávaní znalec dopočutý. Uviedol, že konkrétne sa v žiadnej lekárskej správe nevyskytlo, že bol vyťahnutý krvný výpotok poškodenej z kolena, čo však nie je rozhodujúce pri stanovení diagnózy, pre ktorú je poškodená liečená. Poškodená nebola liečená na gonartrózu, pričom v lekárskej správe MUDr. Ľubomíra Štefanka zo dňa 19. 3. 2014 bolo iba konštatované podozrenie na gonartrózu. Poškodená má i toho času zdravotné ťažkosti spočívajúce v nestabilite kolena (výsluch dňa 1. 12. 2015). Po oboznámení sa s ďalšími lekárskejšími správami poškodenej za obdobie máj 2015 do 20. 1. 2015 znalec uviedol, že aj po artroskopickom vyšetrení, kde boli odstránené časti menisku a zistené poškodenie chrupavky vo vnútri kolena, potvrdzuje to roztrhnutie bočného väzu kolena. Znalec doplnil pôvodný znalecký posudok i v tom, že v lekárskejších záznamoch nebolo popísané, kde sa modrina na ľavom ramene o veľkosti 2x0,5 cm nachádza, pričom okrem zranenia kolena si ostatné zranenia nevyžadujú ani lekárske ošetrenie. Pomliaždenie ľavého lakťa - modrina 7x4 cm nezodpovedá po údere fackou, obdobne ako odrenina ľavého ramena. Pomliaždenie ľavého predlaktia zodpovedá chyteniu a stlačeniu inou rukou.

So súhlasom obžalovaného a prokurátorky na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné znalecké posudky:

- zo znaleckého posudku PhDr. Evy Sklenárovej - znalkyne v Odbore psychológia, ktorá vykonávala psychologické vyšetrenie poškodenej, vyplynulo, že má intelektové schopnosti v pásme vyššieho priemeru, chápe vzťahy a súvislosti, dokáže pochopiť podstatu vecí a vytvára adekvátne závery. Pamäťové schopnosti má v pásme nadpriemeru, je spôsobilá správne si zapamätať a v dobrej kvalite i kvantite reprodukovať prežitú udalosť, pričom neboli zistené žiadne poruchy mnestických funkcií. Neboli zistené sklony k zveličovaniu, ku skresľovaniu, pričom v prípade drobných zmien vo výpovediach, ktoré nie sú spôsobené zámerne, môže pristúpiť citové rozrušenie. V prípade, ak by požila 0,7 litrov vodky, nebola by spôsobilá vypovedať aj detaily, ktoré uvádzala,

- zo znaleckého posudku MUDr. Antona Gavela v odbore Zdravotníctvo a farmácia, Odvetvie súdne lekárstvo, vyplynulo, že pokiaľ by poškodená v dobe skutku do 17.00 hod. skonsumovala 0,7 litra vodky nachádzala by sa v ťažkom stupni opitosti na základe znalcom vykonaného bilančného prepočtu. Znalec pritom konštatoval, že poškodenej nebola vykonaná žiadna objektívna skúška na alkohol.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného boli prečítané výpovede svedkov:

- svedok MUDr. Dušan Ivančo - lekár chirurgického oddelenia NsP Spišská Nová Ves potvrdil iba, že ošetroval poškodenú,

- svedkyňa V. A.Á.C. S. - matka obžalovaného uviedla, že keď sa jej syn vrátil domov, hovoril jej, že poškodená mu vulgárne nadávala v tej súvislosti, že mal auto jeho otca príliš dlho,
- svedkyňa S. S. - stará matka obžalovaného zasa nevy povedala.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy:

- zo zápisnice o trestnom oznámení vyplynulo, že toto bolo podané dňa 12.7.2013 poškodenou na OO PZ v Spišskej Novej Vsi,
- na fotodokumentácii (č. l. 8-9) boli fotograficky zaznamenané zranenia poškodenej, a to krvná podliatina pod okom, poškriabanie nosa, krvná podliatina lakťa a predlaktia, opuch kolena (uvedenú fotodokumentáciu podľa výpovede predložila poškodená vyšetrovateľovi),
- zo zápisnice o vyšetrovacom pokuse s fotodokumentáciou vyplynulo, že tento bol vykonaný dňa 9.11.2013 na ulici W. Č.. X. Počas pokusu sa obvinený vyjadril tak, že poškodenej sa ani nedotkol a priebeh skutku popísal ako v samostatnej výpovedi. Poškodená skutok znázornila tak, že obžalovaný začal do nej rukami sácať, keď ju chcel z obývačky vytlačiť von, chcela mu vyhodiť z obývačky von do záhrady bundu, lebo jej drzo tykal, potom sa vzájomne sácali, chytil ju za pravé predlaktie, sotil ju oboma rukami tak, že cúvla do chodby domu, podlomilo sa jej pravé koleno, keďže neudržala stabilitu a spadla na chrbát. Na fotografii je znázornená facka, ktorú dal obžalovaný poškodenej, avšak bez toho, aby tento úder bol zakomponovaný do skutkového deja,
- zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11C 110/2014 vyplynulo, že dňa 5.5.2014 bol podaný návrh na rozvod manželstva medzi J.. Q. S. a V.. A. S., manželstvo bolo rozsudkom zo dňa 4.6.2014 rozvedené,
- podľa darovacej zmluvy spísanej dňa 28.5.2013 predloženej obhajcom (č. l. 187-189) darca J.. Q. S. daroval rodinný dom s príslušenstvom synovi V. S. P. F. V. S.,
- lekárske správy (č. l. 190-208), aktualizované v priebehu konania pred súdom za obdobie od 20.1.2015 do 20.11.2015, z ktorých vyplynulo, že poškodená bola liečená s poraneným kolonom aj v období po ukončení jej práceneschopnosti.

Úkony súdu po zrušení veci odvolacím súdom:

Krajský súd v Košiciach v spomínanom uznesení zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného v podstate na tom istom skutkovom základe ako v obžalobe, ktorý právne kvalifikoval ako trestný čin ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona. Odvolací súd vyslovil, že pre objasnenie veci vzhľadom na rozpory medzi jednotlivými znaleckými posudkami bude potrebné opätovne vypočuť oboch znalcov z odboru Zdravotníctva, odvetvie traumatológia za účelom vyjasnenia nasledovných skutočností:

- či diagnostikované pretrhnutie vnútorného postranného väzu kolena je nevyhnutne spojené s krvným výronom do vnútorných štruktúr postihnutého kolena,
- či diagnostikované obmedzenie pohyblivosti kolena môže byť spojené aj s degeneratívnymi zmenami štruktúry kolena,
- či existuje nejaký rozdiel v diagnostických symptómoch (vonkajších) pri podvrtnutí kolena, natiahnutí, či pretrhnutí postranného kolenného väzu,
- či diagnostikované pretrhnutie postranného kolenného väzu obmedzuje poškodeného v pohybe, ak áno, akým spôsobom a v akom rozsahu,
- či aká je intenzita bolesti pri pretrhnutí postranného kolenného väzu, prípadne aj to, ako táto progreduje.

K uvedeným otázkam sa znalec MUDr. Dalibor Piovarči pred súdom vyjadril nasledovne:

- pretrhnutie, resp. natrhnutie vnútorného postranného väzu môže a nemusí byť spojené s krvným výronom do kolena,
- obmedzenie pohyblivosti kolena môže byť spôsobené aj na úkor degeneratívneho postihnutia, avšak treba prihliadať aj na anamnestické údaje z vyšetrenia a dokumentácie lekárom ako to bolo v prípade poškodenej,
- vonkajšie symptómy gonartrózy oproti pretrhnutiu postranného kolenného väzu sa líšia, keďže gonartróza postihuje pohyb kolena bolesťivosťou, môže byť prítomný opuch, výpotok v kolene, na druhej strane pretrhnutie postranného vnútorného väzu spôsobuje uvoľnenie kolena z jeho vnútornej strany, čo bolo diagnostikované v prípade poškodenej, pričom sa nejedná o žiadne vyšetrenie dotykom, ako uvádzala obhajoba, pretože ide o systém manévrov a vyšetrovacích metód. Konkrétne nálezy troch

lekárov svedčia o poranení vnútorného postranného väzu kolena, kde bolo stotožnené, že bola voľná vnútorná časť strany kolena, pokiaľ ide o distenziu vnútorného kolenného väzu ako symptóm, toto nemôže byť spojené s gonartrózou,

- keďže koleno je voľnejšie, obmedzuje síce poškodeného v pohybe, ale nie do takej miery, aby došlo k úplnému celkovému znemožneniu pohybu, takže poškodená mohla aj šoférovať,
- intenzita bolesti umožňovala chôdzu poškodenej, avšak došlo k obmedzeniu fyzickej záťaži napr. pri športovaní, intenzita bolesti nakoniec dotlačí poškodeného k návšteve lekára, v súvislosti s progredujúcim stavom liečenia sa tento môže buď zlepšiť alebo zhoršiť, avšak znalec sa k ďalšej liečbe a stavu nevyjadril s odôvodnením, že vypracoval znalecký posudok v čase liečenia poškodenej, mal však za to, že stav poškodenej sa zhoršil.

Znalec nedospel k záveru, že by došlo k úplnému roztrhnutiu postranného kolenného väzu poškodenej, ale iba k natrhnutiu, miera sa však nedá stanoviť presne.

Znalec MUDr. Martin Kováč sa na hlavnom pojednávaní vyjadril nasledovne:

- najmä z odbornej literatúry vyplynulo, že pri diagnóze pretrhnutia postranného kolenného väzu kolena býva výpotok, ktorý je sfarbený do červena, to znamená, že je tam prítomná krv, teda pretrhnutie postranného väzu býva sprevádzané s krvácaním,

- keďže poškodená pri vyšetrení 16. 08. 2013 uviedla, že má výrazné ťažkosti pri chôdzi po schodoch, čiže po rovnom povrchu, je možné predpokladať vo všeobecnosti, že obmedzenie pohyblivosti kolena môže byť spôsobené aj degeneratívnymi zmenami, pri takomto poškodení kolena je pociťovaná bolesť a zároveň je porucha stability v kolene smerom do strán, čím by sa pacient sťažoval, že koleno nie je rovno nastavené,

- podvrtnutie, natiahnutie a pretrhnutie sú iba stupne poškodenia kolena, a to od najslabšieho po najsilnejšie, najviac býva poškodené pri pretrhnutí, klinické príznaky by sa stupňovali pri tom, či ide o natiahnutie, podvrtnutie alebo pretrhnutie,

- pri diagnóze poškodenej, nie je vylúčená možnosť, že by mohla šoférovať s prihliadnutím na bolestivosť kolena a mohla vykonať aj pohyby po schodoch ako uvádzala vo výpovedi,

- v prípade pretrhnutia postranného väzu má pacient výrazné bolesti v oblasti kolena, takže má problém s chôdzou a stabilitou do strany, bolestivosť je taká, že pacient sa nedá niekedy ani vyšetriť, podľa odbornej literatúry v prípade poranenia vnútorného postranného kolenného väzu, ak liečba prebieha adekvátnym spôsobom, má poranenie dobrú tendenciu na hojenie a stav pred úrazom, pri poskytnutí lekárskej starostlivosti platí, že lekár musí vykonať všetky dostupné postupy, napr. od fyzikálneho vyšetrenia, kde sa hodnotí stabilita kĺbu, manéver, ide o klinické testy na léziu väzov až po vyšetrenie ďalšími dostupnými metódami punkcia kolena, RTG, MR a podobne. Fyzikálne vyšetrenia sú jedným z postupov pri vyšetrení kolena, ak však nedochádza k zlepšeniu stavu, tak sa postupuje vo vyšetreniach ďalej. Je neprípustné, aby pri prvotnom vyšetrení, keď dochádza iba k záveru, že ide o natiahnutie, aby pacient mal v ten deň vykonané vyšetrenie MR alebo artroskopické vyšetrenie. U poškodenej prebiehalo fyzikálne vyšetrenie počas celej doby, keďže je najjednoduchšie a dostupné, avšak pri zhoršení stavu bolo potrebné vykonať ďalšie vyšetrenia, aby sa objektivizovalo, prečo nedochádza k zlepšeniu. Keďže nedošlo ani po 8 týždňoch k zlepšeniu stavu, prebiehali ďalšie vyšetrenia. Fyzikálne vyšetrenie nemôže byť brané ako úplná a jediná metóda na zistenie, či u pacienta došlo k natiahnutiu alebo k pretrhnutiu väzu.

Znalec zotrval na tom, že pri pretrhnutí postranného kolenného väzu poškodenej bola primeraná doba liečenia do 8 týždňov, minimálna doba liečenia 3-4 týždne, pri roztrhnutí väzu by išlo o 8-10 týždňov, čo definuje literatúra.

Na návrh prokurátorky s poukazom na rozpory vo výpovediach oboch znalcov, súd do konania pribral znaleckú organizáciu z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia a súdne lekárstvo s obchodným menom Znalecká lekárska organizácia, s.r.o. sídlo Zvolen, Tehelná 189, ktorá vypracovala písomný znalecký posudok, k obsahu ktorého bol na hlavnom pojednávaní vypočutý MUDr. Mgr. Boris Ťažký, PhD. MPH.

Znalec v posudku uviedol, že poškodenej pri prvotnom vyšetrení bolo diagnostikované natiahnutie (distenzia) vnútorného postranného väzu kolena pravej dolnej končatiny, ktoré bolo neskôr pri vyšetrení dňa 10.06.2013 dodiagnostikované ako parciálne natrhnutie vnútorného postranného väzu (parciálna

ruptúra). Pri prvotnom vyšetrení 23.05.2013 nie je popísaná instabilita kolena, v zázname všeobecnej lekárskej bolí uvedené ďalšie zranenia, a to odrenina nosa 5 mm, krvná podliatina pod ľavým okom 2x0,5 cm nad ľavou dolnou orbitou, poranenie sliznice hornej pery, krvná podliatina nad lakťom ľavej hornej končatiny, na predlaktí pravej hornej končatiny 5 bodových krvných podliatin a odrenina na ľavom ramene 2x0,5 cm. V roku 2013 nebola vykonaná artroskopia a ani vyšetrenie magnetickou rezonanciou, pri troch vyšetreniach v roku 2013 16.08., 06.09. a 07.10. boli vykonané opakované punkcie serómu, hybnosť kolena bola zlepšená, artroskopické vyšetrenie neabsolvované. V roku 2014 bolo vyslovené podozrenie na gonartrózu, dňa 14.05.2015 bola vykonaná artroskopia s nálezom poúrazových a degeneratívnych zmien predného skríženého väzu po totálnej ruptúre. Vzhľadom na lekárske a diagnostické nálezy z roku 2013, nemožno ďalšie nálezy z rokov 2014 a 2015 jednoznačne kauzálné spojiť s úrazovým poškodením kolena zo dňa 22.05.2013.

Znalec ďalej uviedol, že mechanizmom vzniku poranenia vnútorného postranného väzu je vbočenie so súčasnou flexiou a vonkajšou rotáciou predkolenia vzhľadom na stehennú kosť, vbočenie kolena, jeho ohnutie a otočenie smerom von oproti stehnu. Komplexné roztrhnutie je sprevádzané krvným výronom do kĺbu, ktorý nemusí byť viditeľný. Pri prvotnom traumatologickom vyšetrení bolo u poškodenej zistené známky natiahnutia postranného kolenného väzu a opuch kolena pravej dolnej končatiny.

Podvrtnutie nie je diagnóza, ale mechanizmus vzniku, ktorý vedie k tomu, že väz sa natiahne alebo roztrhne, a to buď čiastočne alebo úplne. V prípade kvantitatívne nižších stupňov poranenia dominuje bolestivosť, pri vyšších stupňoch, t. z. natiahnutie, čiastočné roztrhnutie väzu s bolestivosťou alebo úplné roztrhnutie väzu, kedy dochádza k prejavom nestability. V prípade, ak ide o čiastočné roztrhnutie postranného väzu, poškodený je obmedzený hlavne bolestivosťou. Primeraná doba liečenia bola u poškodenej v trvaní 5 týždňov.

Krvné podliatiny a odreniny na tvári mohli vzniknúť pôsobením tupého násillia na oblasť nosa a ľavej strany poškodenej, nemožno vylúčiť náraz tváre s nasadenými okuliarmi poškodenej o tupohranatý predmet a dokonca aj jednorázové pôsobenie násillia, hoci mohlo dôjsť aj k opakovanému násilliu do oblasti okuliarov s poranením nosa a ľavej krajiny napr. rukou útočníka do oblasti hornej pery, a hoci neboli popísané na pere vonkajšie poranenia. Poranenia na horných končatinách „odreninka“ a krvné podliatiny mohli vzniknúť pôsobením násillia tupohranatým predmetom, pri náraze, páde o takýto predmet alebo po údere takýmto predmetom, nie je však možné jednoznačne konštatovať, že nevyhnutne mohlo ísť o uchopenie inou osobou. V danom prípade nemohlo dôjsť k zasiahnutiu dôležitých orgánov pre život a k vážnej ujme na zdraví, keďže došlo k stredne ťažkému zraneniu kolenného kĺbu a ľahkým ostatným poraneniam. Intenzita vnímania bolesti je intenzívna, je daná aj opuchom a tvorbou tekutiny vo vnútri kĺbu, všeobecne možno závažnejšiu bolestivosť stanoviť na 4-6 týždňov.

Objektívna doba liečenia a obmedzenia pri parciálnej ruptúre vnútorného postranného väzu kolena býva 4-6 týždňov, čiastočné pretrhnutie vnútorného postranného väzu kolena, ktoré bolo diagnostikované, nemuselo byť nevyhnutne spojené s krvným výronom do vnútra kĺbu. Pri podvrtnutí môže dôjsť k natiahnutiu, natrhnutiu, pri fyzikálnom vyšetrení klinické prejavy sú rovnaké, pri úplnom roztrhnutí je obraz pri fyzikálnom vyšetrení iný, zistenie rozdielov je možné len na základe zistení magnetickou rezonanciou. Čiastočné pretrhnutie vnútorného postranného väzu kolena obmedzovalo poškodenú v pohybe a nutnosťou znehybnenia kĺbu ortézou po dobu cca 5 týždňov.

Na hlavnom pojednávaní znalec potvrdil, že diagnóza u poškodenej sa zvyrazňovala od obdobia po úraze, dňa 10.6.2016 bola uvedená ako parciálna ruptúra. Na základe toho jej boli vykonávané punkcie kolenného kĺbu a odporúčaná artroskopia, ktorá je jednak diagnosticky a v prípade potreby aj liečebným lekárskeým úkonom. Pokiaľ išlo o poškodenie predného skríženého väzu, žiadna z okolností zistených lekárom (z roku 2013) o tom nesvedčila. Pokiaľ sa vyskytnú na kolene degeneratívne zmeny (gonartróza), oveľa rýchlejšie sa poškodia vnútrokĺbne štruktúry, ľahšie sa roztrhnú, tento stav platí aj naopak. Prognóza poranenia u poškodenej sa ešte v máji 2013 javila ako dobrá, poškodená využívala konzervatívnu liečbu, jednoducho povedané mala svalový korzet. V takom prípade neboli žiadne známky o tom, že by došlo ku komplikáciám a svedčilo to o nekomplikovanom priebehu hojenia. Postup liečenia, kedy nedošlo k operácii kolena bol dobrý, keďže v tom čase to využívali iba športovci. V roku 2013 nebol poranený ani meniskus, avšak ďalšou traumatizáciou kolena sa prejavili aj ďalšie komplikácie,

pribudol nález ohľadom predného skríženého väzu, čo mohlo súvisieť s degeneratívnymi zmenami. Natiahnutie a čiastočne roztrhnutie väzu nie sú spojené s nestabilitou kolenného kĺbu, takže je možné, že po úraze sa poškodená pohybovala, vykonávala všetky činnosti aké popisovala, uvedené svedčí o tom, že v tej dobe mala natiahnutie alebo čiastočné roztrhnutie väzu, nie však väz úplne roztrhnutý. V roku 2013 pri vyšetreniach nebola zistená instabilita kolena, pri vyšetrení dňa 10.6.2013 jej bola daná fixácia ortézou, kde bol zistený aj výpotok. Neskôr konštatovaná instabilita kolena nesúvisela s úrazovým dejom, čiže skutkom, pričom sa nedá vylúčiť, že parciálna ruptúra bola už dňa 23.5.2013, avšak nemusela byť lekárom diagnostikovaná. Pokiaľ nedošlo k ďalšiemu úrazovému deju (od prvotného vyšetrenia), čiastočné natrhnutie bolo prítomné a zistené 20.6.2013. Na úplnú presnú diagnostiku bolo potrebné vykonať ďalšie vyšetrenia, napr. artroskopiu, ktorá v tej dobe bola dostupná. Pokiaľ išlo o mechanizmus vzniku zranenia poškodenej, toto došlo s tým, že dolná končatina v kolennom kĺbe bola mierne ohnutá, chodidlo bolo otočené smerom von a násilie smerovalo z bočnej strany smerom k stredu, t. z. že akoby sa tlačilo koleno dookolu. U poškodenej mohlo vzniknúť uvedené zranenie spôsobom akým to popisala, avšak nešlo o mechanizmus že by si koleno udrela samotným pádom, ale určitým balansovaním alebo zlým dostupením v procese tohto pádu. Pokiaľ by išlo o natiahnutie kolena, doba liečenia by bola kratšia ako pri parciálnom natrhnutí a pri dobrej prognóze liečby týchto poranení celková doba liečenia by neprekročila 4-6 týždňov. Pokiaľ však bola stanovená obvyklá primeraná doba liečenia u parciálnej ruptúry v trvaní 8 týždňov, išlo by o dlhú liečbu na túto diagnózu. Takáto liečba, ktorú znalec uviedol, by bola primeraná pri správnom diagnostikovaní poškodenej, správnom liečebnom postupe, čo by zodpovedalo danému poraneniu a správnej fixácii poškodeného kolena ortézou. Či v tej dobe sa u poškodenej vyskytovali znaky gonartrózy, sa nedá určiť, keďže nebolo vykonané objektívne lekárske vyšetrenie, iba hypoteticky, vzhľadom na váhu poškodenej v dobe úrazu 95 kg sa dalo zhodnotiť, že gonartróza tu bola už v čase úrazu, hoci podozrenie bolo vyslovené lekárom až v roku 2014. Pokiaľ po dobe liečby by došlo k rehabilitácii, táto je individuálna a mohla by trvať 3-4 týždne.

Znalec ďalej uviedol, že napriek tomu, že poškodená v dobe od 23.5. 2013 do 30.6.2013 mala nasadenú ortézu od slabiny až po členok a od 1.7.2013 začala nosiť tzv. krátku ortézu na spevňovanie kolena, nebola obmedzená dlhšie, pretože poranenie sa hodnotilo vo všeobecnosti a iba hypoteticky bolo potrebné ďalej takto spevňovať koleno. Pokiaľ teda pacient dobre rehabilituje, posilňuje končatinu chôdzou a udržuje aktívny svalový korzet, koleno je v dobrej pozícii. Pokiaľ ešte v roku 2014 poškodená ohlasovala bolesť a zmeny v kolene, mohlo to súvisieť aj s degeneratívnymi zmenami kolena - gonartrózou.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom zistil nasledovné:

Súd v konaní po vrátení veci odvolacím súdom nezistil zmeny v skutkovom stave, resp. v samotnom popise skutkového deja oproti stavu pred zrušením rozsudku.

Výsluchom obžalovaného, poškodenej, ako aj svedka J.. Q. S. bolo totiž v konaní jednoznačne preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenu došlo v rodinnom dome jeho otca v inkriminovanej dobe ku konfliktu, ktorého príčinou bolo oneskorené vrátenie zapožičaného auta obžalovaným. Bolo dokázané, že v dome sa nachádzal iba otec obžalovaného J.. Q. S., pred domom svojho brata - obžalovaného čakala V. S., ktorá skutok nesledovala a počula iba slovné vyhrážky poškodenej voči bratovi v dobe jeho odchodu z domu. Výpoveď svedkyne V.. A.Á.C. S. - matky obžalovaného neprispela k objasneniu skutkového stavu, keďže skutok nevidela, a o konflikte sa dozvedela sprostredkovane od syna. Svedkyňa S. S. zasa nevypovedala.

Obžalovaný V.. V. S. potvrdil konflikt s poškodenu v dome, poprel však to, že by poškodenú fyzicky napadol, svoj postoj nezmenil v štádiu dokazovania po zrušení veci. Jeho tvrdenia podporil jeho otec J.. Q. S. s tým, že tak jeho manželka ako aj obžalovaný počas konfliktu si vzájomne vulgárne nadávali, hoci súd mal za to, že vzhľadom na opitosť svedka, ktorú potvrdil aj obžalovaný, nebol spôsobilý správne vnímať a vypovedať o vzniknutej situácii.

Obrana obžalovaného ohľadom priebehu skutku bola vyvrátená predovšetkým výpoveďou t. č. nebohej poškodenej (úmrtý list na č. I. 408 potvrdzuje úmrtie 29.8.2020), ktorá súčasne usvedčila obžalovaného aj z jej fyzického napadnutia. Poškodená popisala, že obžalovaný pri konflikte fackoval a takto ju udrel asi 3-5 krát do tváre a horných končatín, ktorými si chránila tvár pred údermi, čím jej spôsobil zranenia

odreninu nosa (po údere ju poškrabalo sklo z rozbitých okuliarov), krvnú podliatinu pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery a pomliaždenie ľavého lakťa. Obžalovaný ju následne vytlačal z obývacej miestnosti na chodbu tak, že ju držal za predlaktie pravej ruky a sotil ju, v dôsledku čoho spadla na zem, pričom si podvrtila pravé koleno a takto jej spôsobil pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena. K mechanizmu vzniku zranenia pomliaždenia pravého predlaktia sa nevedela vyjadriť, pričom odreninu ľavého ramena lokalizovanú v zadnej hornej časti ramena prisudzovala pravdepodobne pádu na zem. K zraneniam poškodená polícia doložila aj fotodokumentáciu, na ktorej sú viditeľné zranenia, ktoré popísala.

Výpovede poškodenej o priebehu skutku a jeho páchatelovi súd považoval za hodnoverné, keďže boli podporené ďalšími dôkazmi, ktoré jej tvrdenia nevyvracali, práve naopak boli s nimi v logickej jednote, navzájom si neodporovali a takto tvorili ucelenú dôkaznú jednotu.

Z vyššie popísaných lekárskeho nálezu vyplynulo, že poškodená bola na lekárskeho vyšetreniach na druhý deň po skutku, kde jej boli diagnostikované zranenia, ktoré boli predmetom znaleckého dokazovania v tomto konaní. U poškodenej teda už deň po skutku boli objektívnymi lekárskeho vyšetreniami zistené zranenia vnútorného postranného väzu pravého kolena (v tej dobe diagnostikované natiahnutie), pomliaždenie tváre - odreninu nosa, krvnú podliatinu pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery, pomliaždenie ľavého lakťa, pomliaždenie pravého predlaktia a odreninu ľavého ramena. Keďže tvrdenia poškodenej o mechanizme ich vzniku (údermi, pádom, chytením) neboli v rozpore so zisteniami všetkých v tejto veci vystupujúcich znalcov (znalci si navzájom neodporovali v zisteniach o mechanizme vzniku týchto zranení), súd mohol bezpečne konštatovať, že vznikli po opakovanom tupom násilí pôsobiacom na tvár a horné končatiny poškodenej - údery otvorenou rukou (krvná podliatina pod ľavým okom, pomliaždenie hornej pery, odrenina nosa pri porezaní skla od okuliarov), pri udretí a páde na pevnú podložku - zem, zariadenie v dome (odrenina ľavého ramena v zadnej časti, pomliaždenie ľavého lakťa), pri uchopení a stlačení prstami (pomliaždenie pravého predlaktia zadokumentované ako päť bodových pomliaždení na predlaktí), pričom pretrhnutie vnútorného postranného väzu pravého kolena vzniklo po nekoordinovanom páde poškodenej smerom dozadu (nie však pri udretí kolena o zem). Z uvedeného bolo zrejmé, že zranenia ako celok boli spôsobené rôznymi násilnými mechanizmami nízkou intenzitou pôsobiacom na rôzne časti tela poškodenej, čo vylúčilo iný mechanizmus, napr. jediný pád poškodenej na zem. Zistené zranenia a ich mechanizmus teda nevylúčili, že by nemohli byť spôsobené pri takom popise skutkového deja, aký poskytla poškodená. Nemožno opomenúť s poukazom na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach, že znalci nevylúčili, že poškodená mohla vykonávať po zranení kolena tú činnosť, ktorú popísala, t. j. vyjsť a zísť po schodoch, šoférovať auto, čo vyvrátilo obranu obžalovaného, že by takto nemohla konať.

Hodnovernosť výpovede poškodenej nebola spochybnená ani znaleckým posudkom znalkyne z odboru psychológia PhDr. Evy Sklenárovej, keďže u poškodenej neboli zistené osobnostné predpoklady, ktoré by jej bránili vypovedať pravdivo a objektívne, vzhľadom na detailné popísanie skutku bolo nepravdepodobné, že by bola v dobe skutku v ťažkom stupni opitosti (znalecký posudok MUDr. Antona Gavela vychádzal z tzv. bilančného prepočtu požitia alkoholu, a to iba na základe tvrdení, že je spôsobilá vypiť 0,7 l vodky, hoci objektívny dôkaz o prípadnom množstve požitého alkoholu poškodenu neboli zistené).

Na záver súdu o pravdivosti tvrdení poškodenej nemali vplyv ani nepodstatné nepresnosti v porovnaní výpovedí z prípravného konania a hlavného pojednávania, ktoré súd pripisoval najmä časovému odstupu od skutku s poukazom aj na to, že poškodená už počas prípravného konania vrátane vyšetrovacieho pokusu popísala svoje fyzické napadnutie obžalovaným tak, že ju bil otvorenými rukami po hlave a rukách a potom držiac za predlaktie ju sotil na chodbu, následkom čoho spadla na zem. V konaní bolo dokázané, že v tomto období boli vzťahy medzi poškodenu a otcom obžalovaného narušené (darovacia zmluva), čo zjavne ovplyvnilo aj vzťah obžalovaný - poškodená, avšak súd nevyhodnotil, že by motiváciou poškodenej bolo trestne stíhať obvineného, ak by ku skutku nedošlo. Práve naopak, poškodená logicky zdôvodnila, že očakávala v rámci rodiny od obžalovaného ospravedlnenie a vyriešenie situácie, a keď k tomu nedošlo, až potom s časovým odstupom od skutku, podala trestné oznámenie.

Súd poukazuje aj na to, že ani odvolací súd v uznesení, ktorým zrušil prvý rozsudok, nespochybnil, že by ku skutku došlo, a teda, že poškodenu fyzicky napadol práve obžalovaný spôsobom uvedeným aj

vo výroku tohto rozsudku a v podstate poukázal na nutnosť zistiť a objektivizovať zranenie vnútorného postranného väzu pravého kolena poškodenej s ohľadom na to, či išlo o jeho natrhnutie alebo úplné roztrhnutie s ohľadom na potrebnú dobu liečenia a práceneschopnosti poškodenej.

V tomto smere súd zistil, že všetci znalci vychádzajúc zo zdravotnej dokumentácie poškodenej popísali zhodne mechanizmus vzniku zranení poškodenej tak, že pri páde na zem (bez ohľadu na to, či spadla sama alebo bola sotená) došlo k vbočeniu kolena so súčasnou flexiou a vonkajšou rotáciou predkolena vzhľadom na stehennú kosť, vbočenie kolena, jeho ohnutie a otočenie smerom von oproti stehnu (súd popisuje v tejto časti interpretáciu znalca MUDr. Borisa Ťažkého). Znalci pritom vylúčili, že by toto zranenie vzniklo primárne iba v dôsledku gonartrózy, ktorá však objektívne mohla byť prítomná u poškodenej v dobe skutku, pričom bolo v neskoršom štádiu liečenia poškodenej vyslovené podozrenie pre túto diagnózu. Nakoniec dňa 14.05.2015 bola vykonaná artroskopia s nálezom poúrazových a degeneratívnych zmien predného skríženého väzu po totálnej ruptúre.

Znalci, najmä MUDr. Dalibor Piovarči a MUDr. Boris Ťažký, sa pritom zhodli v tom, že u poškodenej nedošlo k úplnému roztrhnutiu vnútorného postranného väzu pravého kolena, ale k tzv. parciálnej ruptúre, teda jeho čiastočnému natrhnutiu (obžaloba v skutku uviedla, že išlo o „pretrhnutie“). Znalci pritom potvrdili, že u poškodenej nemusel pri natrhnutí väzu vzniknúť krvný výpotok, poškodená mohla vykonávať pohyby, resp. činnosť po skutku, ktoré popísala. Súd sa takto nestotožnil s „pochybnosťami“ znalca MUDr. Martina Kováča, ktorý rozporoval posudok znalca MUDr. Dalibora Piovarčiho s tým, že poškodená nemala utpieť natiahnutie väzu, keďže pri vyšetreniach nebol zistený krvný výpotok a instabilita kolena, čím jej bol umožnený pohyb po schodoch a šoférovanie, pričom preceňoval diagnózu gonartróza, hoci na druhej strane nebol o tom žiadny objektívny lekárske nález (vnútorné vyšetrenia kolena neboli vykonané). Súd si však osvojil objektívny záver, ktorý konštatovala aj obžaloba, že poškodená utrpela čiastočné natiahnutie postranného vnútorného väzu pravého kolena.

Nebolo pochýb, že dĺžka liečenia a práceneschopnosti poškodenej bola stanovená za najzávažnejšie zo zistených zranení, obžaloba vychádzajúc zo znaleckého posudku MUDr. Dalibora Piovarčiho túto dobu stanovila na 8 týždňov (minimálna doba), t. j. od 23.5.2013 do 18.7.2013. V skutočnosti poškodená bola práceneschopná do 30.6.2013, kedy jej bola sňatá aj fixačná dlaha a od 1.7.2013 nasadená krátka ortéza, následne čerpala dovolenku a do práce nastúpila koncom augusta 2013. Z uvedeného možno konštatovať účelovosť postupu poškodenej, keďže ako učiteľka v období letných prázdnin takto nebola viazaná zdravotnými obmedzeniami, hoci sama tvrdila, že práceneschopnosť ukončila z finančných dôvodov. Bolo pritom nesporné, že poškodená si liečila koleno aj v nasledovných rokoch, keďže došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu, ako aj ku komplikáciám (meniskus, predný skrížený väz po totálnej ruptúre). Nálezy z rokov 2014 a 2015 nemožno kauzálne spojiť s úrazovým poškodením kolena dňa 22.05.2013.

Z uvedeného je zrejmé, že práceneschopnosť poškodenej netrvala 8 týždňov, ale iba 5 týždňov a 3 dni. Podstatná však bola objektívna doba liečenia poškodenej, počas ktorej došlo k sťaženiu obvyklého spôsobu života poškodenej (§ 123 ods. 2 Tr. zákona). Vychádzajúc zo znaleckého posudku MUDr. Borisa Ťažkého táto doba býva 4-6 týždňov, poškodenú však zranenie obmedzovalo v pohybe a nutnosťou znehybnenia kĺbu ortézou po dobu cca 5 týždňov. Ide v podstate o totožnú dobu s dobou práceneschopnosti poškodenej. Tento záver znalca súd považoval za presvedčivý vzhľadom na to, že nebolo vylúčené, že poškodená buď vlastným zavinením (nedostatočná rehabilitácia) alebo nedostatočným lekárske postupom absolvovala ďalšie vyšetrenia (napr. artroskopia) až v ďalšom roku pri značne zhoršenom zdravotnom stave, pričom boli zistené ďalšie zranenia kolena, ktoré nesúviseli s úrazovým dejom 22.5.2013. Je potrebné dodať, že zranenie kolena poškodenú obmedzovalo vo všeobecnosti (pohyb, bolesť), nie však špecificky ako učiteľku telesnej výchovy, pretože poškodená s prihliadnutím aj na svoju váhu a vyučovanie detí nižšieho stupňa logicky a prakticky nevykonávala žiadne športové výkony a aktivity vrátane výraznejšieho pohybu. Ďalšie zranenia poškodenej si nevyžiadali lekárske ošetrenie a obmedzovali poškodenú v obvyklom spôsobe života iba po spoločenskej stránke minimálnu dobu.

Na základe hodnotenia dôkazov preto súd dospel k záveru, že skutok sa stal, pokiaľ išlo o jeho priebeh tak, ako je popísaný vo výroku rozsudku.

Obžaloba skutok právne kvalifikovala ako prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť tým, že inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví. S uvedenou právnou kvalifikáciou sa však súd nestotožnil, keďže v zmysle § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona poškodenej nebola spôsobená vážna porucha zdravia trvajúca dlhší čas, t. j. presahujúca dobu 42 dní, vzhľadom na to, že bola obmedzená v obvyklom spôsobe života iba po dobu 5 týždňov, t. j. 35 dní. Nedošlo preto k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví v zmysle ods. 3 písm. c) tejto skutkovej podstaty.

Súd posudzoval, či obžalovaný po subjektívnej aj objektívnej stránke nenaplnil úmyselným zavinením aspoň skutkovú podstatu prečinu ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Z výsledkov dokazovania vyplynulo, že obžalovaný vyprovokovaný poškodenu, ju opakovane udieral otvorenou rukou slabou silou (intenzitou), čím jej spôsobil nevýznamné zranenia, ktoré sami o sebe si ani nevyžiadali lekárskej ošetrovanej, a ktoré neobmedzovali poškodenu v obvyklom spôsobe života po dobu viac ako 7 dní. I samotné chytenie poškodenej za predlaktie s následným sotením zanechalo iba drobné pomliaždenie ruky poškodenej, pričom tieto zranenia poškodenej nepredstavovali vážne ohrozenie jej života alebo zdravia. Zranenie kolena poškodenej nemožno spájať s úmyslom (priamym alebo nepriamym), ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. a), b) Tr. zákona, keďže obžalovaný popísaným spôsobom (konaním) nechcel privodiť takéto zranenie poškodenej (písm. a) a je vylúčené, že by vedel a bol uzrozumený s tým, že po sotení do poškodenej, táto spadne tak nešťastne, že si pretrhne vnútorný väz kolena. Konanie obžalovaného by takto vykazovalo iba znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch z hľadiska jeho nepatrnej závažnosti (§ 10 ods. 2 Tr. zákona).

Keďže súd nezistil, že by žalovaný skutok bol trestným činom a neprichádzalo v úvahu postúpenie veci príslušnému orgánu na prejednanie priestupku vzhľadom na ustanovenie § 20 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (zánik zodpovednosti za priestupok), oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby, ako je popísané vo výroku rozsudku.

O uplatnenej škode z titulu bolestného v sume 1.771,- € rozhodol v adhéznom konaní tak, že obligatórne vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok odkázal v zmysle § 288 ods. 3 Tr. poriadku dedičov po nebohej poškodenej na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.